

Луценко Тетяна Василівна
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини,
м. Умань

АКТУАЛЬНІСТЬ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ СУЧАСНОСТІ

Сучасне лікування хворого має бути комплексним і поєднувати три основні види терапевтичної діяльності: біологічну, психологічну та соціальну, адже кожна хвороба дезорганізує психічну рівновагу та соціальне функціонування людини. Особливо важливим є такий підхід при хронічних соматичних та психічних захворюваннях, психосоматичних розладах[2].

Медична психологія — галузь науки, яка вивчає загальні й окремі психологічні закономірності змін і відновлювання психічної діяльності за різних патологічних станів, при аномаліях розвитку та дезадаптаціях і їх психодіагностику, психотерапію, психокорекцію, реабілітацію та психопрофілактику. Вона виходить із психологічних теорій і психологічних методів, розроблених на їх підставі, головна роль яких полягає у вирішенні наукових і практичних проблем, актуальних для медицини[1].

Основні риси сьогодення, котрі обумовлюють погіршення соматичного та психічного здоров'я населення, впливають на розвиток медичної психології і вимагають відповіді від неї це:

- високий динамізм соціально-технократичного розвитку сучасного загальносвітового суспільства
- перехідний період суспільно-політичного устрою України
- ведення фактично військових дій, які породжують втрати людей з тяжкими психологічними наслідками для їх однополченців, сім'ї, близьких, друзів, знайомих
- погіршення екологічної ситуації

- збільшення кількості соціальнозумовлених стресогенних чинників, а також
- зростання й розширення масштабів техногенних аварій та природних катастроф, які мають серйозні, у тому числі віддалені медико-соціальні наслідки
- до 50–60% пацієнтів загальносоматичної мережі мають недиагностовані невротичні та депресивні розлади
- більшість професійних доктрин і організаційних форм надання медикопсихологічної допомоги продовжує орієнтуватися на психотерапію як вузьку спеціальність, зосереджену лише в психіатричній мережі
- медична психологія у рамках клінічної медицини сприймається як деяка допоміжна, параклінічна спеціальність[3].

Сучасна медична психологія має у своєму розпорядженні солідний методологічний і методичний апарат, що дозволяє тримувати надійні практичні рекомендації, необхідні для ефективної діагностики і лікування різних захворювань, а також для етично і соціально виправданого впливу на мислення і поведінку людей з метою їхньої адаптації до змін умов життя, нормалізації психологічного клімату в трудових й інших колективах, раціональній організації різних видів діяльності і, нарешті, для навчання і виховання дітей, молоді і дорослих[1].

Теоретичні й експериментальні дослідження в області медичної психології своїми результатами сприяють розвитку психологічної науки, медицини і педагогіки, а використання її прикладних висновків допомагає в професійній діяльності психологів, лікарів, соціальних працівників, вихователів, вчителів і викладачів, багатьох інших категорій фахівців, що мають справу з людьми.

Зростаюче значення медичної психології обумовило поширення її викладання у вищих навчальних закладах. Вона необхідна фахівцям, здатних як до дослідницької, так і до практичної роботи в галузі медицини, у сфері керування, у соціальних службах і ін. Вона завжди буває корисна для

визначення диференційованих, враховуючих індивідуальні особливості пацієнтів, методик лікування, підвищуючи ефективність медичної допомоги в цілому[4].

Сьогодні медичний психолог – це фахівець, в обов'язки якого входить як участь у психодіагностичних і психокорекційних заходах, так і в лікувальному процесі в цілому.

Негативною тенденцією сучасної медичної психології поки що є екстенсивний характер її розвитку. Це також:

- призводить до існування величезної кількості форм і методів психотерапії і психокорекції (більше 600)

- дезорієнтує професійну громаду

- створює можливість для прикриття непрофесійних та відверто шарлатанських напрямків освітньої та лікувальної діяльності

- у число «методів» медичної психології включаються далекі від клінічного і медико-соціального напрямків, у тому числі методи психопрофілактичного і психогігієнічного застосування релігійної і езотеричної психотехніки. У той же час, багато фахівців медичної психології впевнені у високій їх психокорекційній ефективності, особливо для віруючих людей[2].

Список використаної літератури

1. Лукомська С. О. Зміст понять «клінічна/медична психологія» у вітчизняній та зарубіжній науці. / С. О. Лукомська. – с. 228-237
2. Петрушенко В. В. Наукова дослідна робота студентів – важлива складова інноваційних технологій в медичній освіті. / В. В. Петрушенко. / Інноваційні методики викладання в сучасній вищій освіті. – Вінниця, 2011. – с. 8-10
3. Рудинеско Е. Навіщо нам психоаналіз? / Е. Рудинеско. – К., 2008. – 176 с.
4. Тихолаз С. І. Розвиток професійної спрямованості майбутніх лікарів: методичні рекомендації. / С. І. Тихолаз. – Вінниця, 2010. – 62 с.